

Ændringsforslag.

Af indenrigsministeren, tiltrådt af et flertal (Ove Hansen, Albertsen, Holger Eriksen, Egon Jensen, Kai Jensen, Peter Nielsen, P. A. Rasmussen, Retoft, Kirkegaard, Herluf Rasmussen):

Til § 1.

1) Paragraffen affattes således:

„I lov nr. 34 af 18. februar 1961 om beskatning til kommunerne af faste ejendomme foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

„§ 3. I sognekommunerne kan grundskyldpromillen ikke fastsættes højere end 35 eller lavere end 10.

Stk. 2. I det første skatteår efter en almindelig vurdering kan grundskylden ikke pålignes med en promille, der er mere end en fjerdedel højere eller lavere end grundskyldpromillen i det første skatteår efter den foregående almindelige vurdering. I det andet, tredje og fjerde skatteår efter en almindelig vurdering kan grundskyldpromillen ikke forhøjes eller nedsættes med mere end en fjerdedel i forhold til grundskyldpromillen for det første skatteår efter den pågældende almindelige vurdering.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 kommer ikke til anvendelse i de i § 34, stk. 3, i lov om købstadkommunernes styrelse som ændret ved lov nr. 181 af 20. maj 1952 nævnte københavnske omegnskommuner samt i andre sognekommuner, der efter det senest offentliggjorte registerfolketal havde over 3.000 indbyggere.

Stk. 4. Grundskyldpromillen i sognekommunerne fastsættes som nævnt i § 2, stk. 2.“

2. § 4 affattes således:

„§ 4. Indenrigsministeren kan i ganske særlige tilfælde tillade, at grundskyldpromillen i en sognekommune udgør mere end 35, dog højst 40. Ved en sådan tilladelse kan også de i § 3, stk. 2, fastsatte grænser fraviges.

Stk. 2. Der nedsættes et nævn på 5 medlemmer, der, når særlige omstændigheder

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ad 1 (den foreslåede nye affattelse af lovens § 3). Under den hidtil gældende ordning har grundskyldpromillen i kommuner, der har fastholdt uændret ligningsforhold over en længere årrække, normalt været stigende fra det første til det sidste skatteår i en vurderingsperiode som følge af det stigende udskrivningsbehov og de stort set uændrede grundværdier, medens grundskyldpromillen i sådanne kommuner normalt er faldet fra det sidste skatteår i en vurderingsperiode til det første skatteår i den følgende. Selv om der efter ændringsforslaget ikke længere skal fastsættes ligningsforhold i sognekommunerne, bør en begrænsning i adgangen til at ændre grundskyldpromillen indrettes således, at en kommunalbestyrelse har mulighed for at fastholde uændret forhold mellem udskrivningen af grundskyld og indkomstskat. Dette vil almindeligvis være muligt med den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 2, hvor efter grundskyldpromillen i det første skatteår efter en almindelig vurdering, hvor uændret fordeling af udskrivningen sædvanligt vil forudsætte et fald i grundskyldpromillen i forhold til det foregående års promille, kan ændres med en fjerdedel i forhold til den normalt lavere grundskyldpromille i det første skatteår i den foregående vurderingsperiode. I det andet, tredje og fjerde skatteår i en vurderingsperiode, hvor uændret fordeling af udskrivningen normalt vil forudsætte en stigning i grundskyldpromillen, kan denne forhøjes eller nedsættes med indtil en fjerdedel i forhold til grundskyldpromillen for det første skatteår i vurderingsperioden. Den foreslåede bestemmelse må endvidere antages at levne sognerådene tilstrækkeligt spillerum for at foretage en tilpasning af ud-